

KONVENSJON OM EN FELLES TRANSITTERINGSPROSEDYRE

av 20. mai 1987

Republikken Østerrike, Republikken Finland, Republikken Island, Kongeriket Norge, Kongeriket Sverige, og Det Sveitsiske Forbund (heretter benevnt EFTA-landene) og det Europeiske Økonomiske Fellesskap (heretter benevnt Fellesskapet),

SOM TAR I BETRAKTNING frihandelsavtalene mellom Fellesskapet og hvert av EFTA-landene,

SOM TAR I BETRAKTNING felleserklæringen med oppfordring til etablering av et europeisk økonomisk område, vedtatt av ministre i EFTA-landene og Fellesskapets medlemsstater og De Europeiske Fellesskaps Kommisjon i Luxembourg den 9. april 1984, spesielt med sikte på forenkling av grenseformaliteter og opprinnelsesregler,

SOM TAR I BETRAKTNING Konvensjonen om forenkling av formelle vilkår i varehandelen, sluttet mellom EFTA-landene og Fellesskapet, ved introduksjonen av et enhetlig administrativt dokument til bruk i slik handel,

SOM TAR I BETRAKTNING at bruken av dette enhetsdokument innenfor rammen av en felles transitteringsprosedyre for transport av varer mellom Fellesskapet og EFTA-landene og mellom EFTA-landene innbyrdes vil føre til forenkling,

SOM TAR I BETRAKTNING at den mest hensiktsmessige måten å oppnå dette på, vil være å utvide til de EFTA-land som ikke benytter den, transitteringsprosedyren som allerede benyttes ved transport av varer innen Fellesskapet, mellom Fellesskapet og Østerrike og Sveits, og mellom Østerrike og Sveits,

SOM TAR I BETRAKTNING også den Nordiske forpassingsordning som benyttes mellom Finland, Norge og Sverige,

HAR BESLUTTET Å inngå følgende Konvensjon:

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikkel 1

1. Denne Konvensjon fastsetter regler for transport av varer i transitt mellom Fellesskapet og EFTA-landene såvel som mellom landene som omfattes av fellestransittering innbyrdes, samt i den utstrekning de er anvendelige, for viderebefordring i forbindelse med omlasting, omdestinering eller tollagring av varer, ved å introdusere en felles transitteringsprosedyre uavhengig av varenes art og opprinnelse.
2. Uten hinder av bestemmelsene i denne Konvensjon og spesielt de som gjelder garanti, skal transport av varer innen Fellesskapet alltid foregå under Unionens transitteringsprosedyre.
3. Med forbehold for bestemmelsene i Artiklene 7 til 12 nedenfor, er reglene som regulerer den felles transitteringsprosedyren fastsatt i Vedleggene I og II til denne Konvensjon.
4. Transitteringsdeklarasjoner og transitteringsdokumenter til bruk i den felles transitteringsprosedyren skal svare til og fylles ut i samsvar med Vedlegg III til denne Konvensjon.

Artikkel 2

1. Den felles transitteringsprosedyren skal, alt etter hva den gjelder, heretter beskrives som T1-prosedyren eller som T2-prosedyren.
2. T1-prosedyren kan benyttes for alle varer som transporteres i samsvar med Artikkel 1, paragraf 1.
3. T2-prosedyren skal benyttes for varer som transporteres i samsvar med Artikkel 1, paragraf 1:

a) Innenfor Fellesskapet:

bare når varene er EU-varer. Med «EU-varer» menes varer som faller i én av følgende kategorier:

- varer fremstilt i sin helhet i Fellesskapets tollområde, og som ikke inneholder varer importert fra land eller territorier utenfor Fellesskapets tollområde;
- varer ankommet Fellesskapets tollområde fra land eller territorier utenfor det området og frigitt for fri sirkulasjon;
- varer fremstilt eller produsert i Fellesskapets tollområde, enten utelukkende fra varer nevnt i andre strekpunkt eller fra varer nevnt i første og andre strekpunkt.

Med forbehold av denne Konvensjon og andre overenskomster inngått av Fellesskapet, skal varer som blir gjeninnført til Fellesskapets tollområde etter å ha vært eksportert ut av dette, ikke anses som EU-varer selv om de oppfyller kravene i ett av de tre foregående strekpunkter.

b) i et land som omfattes av fellestransittering:

bare når varene har ankommet til dette landet under T2-prosedyren og blir gjenutført under de spesielle betingelsene fastsatt i Artikkel 9 nedenfor.

4. De spesielle betingelsene fastsatt i denne Konvensjon med hensyn til plassering av varer under T2-prosedyren, skal også anvendes ved utstedelse av dokumenter for bekreftelse av varers tollmessige status som EU-varer, og varer dekket av et slikt dokument skal bli behandlet på samme måte som varer transportert under T2-prosedyren, bortsett fra at dokumentet som bekrefter varenes tollmessige status som EU-varer ikke behøver å følge varene.

Artikkel 3

1. I denne Konvensjon menes med:

- a) «transittering» en prosedyre hvor varer transporteres under kontroll av de kompetente myndigheter fra én avtalepart til en annen avtalepart eller til den samme avtalepart, der minst en grense krysses;
- b) «land» ethvert land som omfattes av fellestransittering, enhver medlemsstat i Fellesskapet eller enhver annen stat som har tiltrådt denne Konvensjonen;
- (c) "tredjeland" enhver stat som ikke er avtalepart i denne Konvensjon.
- (d) «et land som omfattes av fellestransittering» ethvert land, unntatt en medlemsstat i Fellesskapet, som er avtalepart til denne konvensjonen.

3. Ved anvendelsen av reglene for T1- og T2-prosedyren fastsatt i denne Konvensjon, skal landene som omfattes av fellestransittering og Fellesskapet og dets Medlemsstater ha de samme rettigheter og forpliktelser.

Artikkel 4

- 1. Denne Konvensjon skal ikke være til hinder for anvendelsen av noen annen internasjonal avtale som omhandler en transitteringsprosedyre, med mindre disse gir begrensninger på transporten av varer fra et sted innenfor Fellesskapet til et annet sted innenfor Fellesskapet eller gir begrensninger når det gjelder utstedelse av dokumenter for bekreftelse av varers Fellesskapsstatus.
- 2. Denne Konvensjon skal heller ikke være til hinder for:
  - a) transport av varer under en midlertidig innførselsprosedyre,
  - b) avtaler som gjelder grensetrafikk.

Artikkel 5

I mangel av avtale mellom avtalepartene og et tredjeland om at varer som sendes mellom avtalepartene kan transporteres gjennom dette tredjelandet under T1- eller T2-prosedyren, skal en slik prosedyre kun anvendes for varer som transporteres gjennom dette tredjelandet dersom transporten gjennom dette landet er dekket av ett transportdokument utfylt innenfor en avtaleparts territorium og denne prosedyren blir suspendert innenfor territoriet til tredjelandet.

Artikkel 6

Forutsatt at de øvrige bestemmelser som gjelder for varene er overholdt, kan landene, som ledd i T1- eller T2-prosedyren, introdusere forenklede prosedyrer seg i mellom i form av bilaterale eller multilaterale avtaler til bruk for spesielle typer trafikk eller av bestemte foretak. Avtalene skal være i overensstemmelse med de kriterier som kan fastsettes i Vedlegg I dersom det anses nødvendig. Slike avtaler skal meddeles Kommisjonen for de Europeiske Fellesskaper samt de øvrige landene.

GJENNOMFØRING AV TRANSITTERINGSSPROSEDYREN

Artikkel 7

1. Med forbehold av eventuelle særlige bestemmelser i denne konvensjonen, er de kompetente myndigheter i landene med fellestransittering bemyndiget til å påta seg funksjonene som avgangstollsteder, transitteringstollsteder, bestemmelsestollsteder og garantitollsteder.
2. De kompetente kontorer i Fellesskapets medlemsstater skal være bemyndiget til å akseptere T1- eller T2-deklarasjoner for transittering til et bestemmelsestollsted beliggende i et land som omfattes av felles-transittering. Med forbehold om eventuelle særlige bestemmelser i denne Konvensjon, skal de også bekrefte tollmessig status for EU-varer for disse varene.
3. Når flere varesendinger er samlet og lastet på ett og samme transportmiddel, og er ekspedert som samlesending av en enkelt hovedansvarlig for prosedyren i en og samme T1- eller T2-operasjon, fra et avgangstollsted til ett bestemmelsestollsted og for levering til en enkelt mottaker, kan en avtalepart kreve at disse forsendelsene, unntatt i spesielle, velbegrunnede tilfeller, skal dekkes av én enkelt T1- eller T2-deklarasjon vedlagt de tilhørende varelister.
4. Uansett kravet om eventuell bekreftelse av tollmessig status som EU-varer, skal en person som deklarerer varer for utførsel ved en avtaleparts grenseovergang ikke bli pålagt å plassere varesendingene under T1- eller T2-prosedyren, uansett hvilken tollprosedyre varene blir underlagt ved nabolandets grenseovergang.
5. Uansett kravet om eventuell bekreftelse av tollmessig status som EU-varer, kan en ved den avtaleparts grenseovergang hvor varer deklarerer for utførsel, nekte å plassere varene under T1- eller T2-prosedyren hvis denne prosedyren skal avsluttes ved nabolandets grenseovergang.

Artikkel 8

Ingen tilføyelse, fjerning eller utskifting kan gjøres når varer sendes under en T1 eller T2 prosedyre, spesielt når sendinger blir oppdelt, omlastet eller lastet i bulk.

Artikkel 9

1. Varer som er tatt inn i et land som omfattes av fellestransitering under T2-prosedyren og som kan bli gjenutført under den samme prosedyren, skal hele tiden forbli under Tolletatens kontroll i dette landet for å sikre at det ikke skjer endringer i deres identitet eller beskaffenhet.
2. Når slike varer blir gjenutført fra et land som omfattes av fellestransittering etter å ha vært underlagt en annen tollprosedyre enn en transitterings- eller en tollagerprosedyre i dette landet som omfattes av fellestransittering, kan T2-prosedyren ikke anvendes.

Denne bestemmelsen skal imidlertid ikke gjelde for varer som er innført midlertidig for å bli vist på en utstilling, messe eller liknende offentlig fremvisning og som ikke har gjennomgått annen behandling enn den som er nødvendig for å bevare dem i deres opprinnelige tilstand eller for å dele opp sendingene.

3. Når varer blir gjenutført fra et land som omfattes av fellestransittering etter lagring under en tollagringsprosedyre kan T2-prosedyren bare anvendes på følgende betingelser:
  - at varene ikke har blitt tollageret i en periode utover fem år. Likevel, når det gjelder varer som hører inn under kapitlene 1 til 24 i Nomenklaturen for Klassifisering av Varer i tolltariffer (Internasjonal Konvensjon om Harmonisert Varebeskrivelse og Kodesystem av 14. juni 1983), skal imidlertid denne perioden begrenses til seks måneder,
  - at varene har blitt lagret på spesielle steder og ikke har gjennomgått annen behandling enn den som er nødvendig for å bevare dem i deres opprinnelige tilstand, eller for oppdeling av sendingen uten bytte av emballasje,
  - at enhver behandling har funnet sted under Tolletatens kontroll.
4. Enhver T2-deklarasjon, eller annet dokument som bekrefter tollmessig status som EU-varer, utstedt av kompetente myndigheter i et land som omfattes av fellestransittering, skal inneholde en referanse til den tilsvarende T2-deklarasjon eller et annet dokument som bekrefter tollmessig status som EU-varer, som varene ankom til dette landet som omfattes av fellestransittering på, og skal omfatte alle spesielle påtegninger som fremkom på dette.

Artikkel 10

1. Med mindre annet er bestemt i paragraf 2 nedenfor eller i Vedleggene til denne Konvensjon, skal enhver T1- eller T2-operasjon være dekket av en garanti gyldig for alle avtaleparter involvert i denne operasjonen.
2. Bestemmelsene i paragraf 1 skal ikke være til hinder for:
  - (a) avtaleparters rett til å bli enige seg imellom om å frafalle kravet om garanti for T1- eller T2-operasjoner som bare omfatter deres territorier;
  - (b) en avtaleparts rett til ikke å kreve garanti for den delen av en T1- eller T2-operasjon som gjelder strekningen mellom avgangstollstedet og det første transitteringstollstedet.

Artikkel 11

1. Identifisering av varer skal i alminnelighet sikres ved forsegling.
2. Følgende skal forsegles:
  - (a) rommet som inneholder varene, når transportmiddelet eller containeren allerede er godkjent i henhold til andre bestemmelser eller blir ansett av avgangstollstedet som skikket for forsegling;
  - (b) i andre tilfeller, hvert enkelt kolli.
3. Avgangstollstedet skal anse transportmidler og containere skikket for forsegling på betingelse av at:
  - (a) forseglingsanordninger enkelt og effektivt kan festes på transport-middelet eller containeren;
  - (b) transportmiddelet eller containeren er slik konstruert at når varer fjernes eller tilføres, etterlater fjerningen eller tilføringen synlige spor, forseglingen brytes eller viser tegn på inngrep, eller et elektronisk overvåkingssystem registrerer fjerningen eller tilføringen;
  - (c) transportmiddelet eller containeren ikke inneholder skjulte rom hvor varene kan bli gjemt;
  - (d) rommene som inneholder varene, er lett tilgjengelige for tollmyndighetene.
4. Avgangstollstedet kan unnlate forsegling dersom, med hensyn til andre muligheter for identifisering, varebeskrivelsen i deklarasjonsdataene eller i tilleggskjøttene gjør varene lett identifiserbare.

Artikkel 12

Den hovedansvarlige for prosedyren eller hans bemyndigede representant skal på forlangende fra de nasjonale myndigheter som er ansvarlige for transitteringsstatistikk, fremskaffe enhver informasjon vedrørende T1 eller T2 deklarasjoner som er nødvendig for utarbeidelse av statistikk.

ADMINISTRATIV BISTAND

Artikkel 13

1. De kompetente myndigheter i de berørte land skal meddele hverandre enhver tilgjengelig informasjon som er av betydning for å verifisere hvorvidt denne konvensjon er anvendt korrekt.
2. Når det anses nødvendig, skal de kompetente myndigheter i de berørte land meddele hverandre om alle resultater, dokumenter, rapporter, rettsprotokoller og informasjon i forbindelse med såvel transporter under T1- eller T2-prosedyren som ved uregelmessigheter eller overtredelser i forbindelse med slike operasjoner.

Videre skal de, i den utstrekning det er nødvendig, meddele hverandre alle resultater vedrørende varer det er fastlagt bestemmelser om gjensidig bistand for og som har vært lagret under en tollagringsprosedyre.

3. Når det er mistanke om uoverensstemmelser eller overtredelser i forbindelse med varer som er blitt brakt inn i ett land fra et annet land eller som har passert gjennom et land eller har vært lagret under en tollagringsprosedyre, skal de berørte lands kompetente myndigheter på anmodning meddele hverandre alle opplysninger om:

(a) under hvilke betingelser disse varene ble transportert:

- når de under en T1 eller T2 prosedyre som bekrefter varenes tollmessige status som EU-varer, ankom til det landet anmodningen er rettet til, uansett videreforsendelsesmåte,

eller

- når de under en T1 eller T2 prosedyre som bekrefter varenes tollmessige status som EU-varer, ble videresendt fra det landet anmodningen er rettet til, uansett på hvilken måte de ankom;

(b) vilkårene for enhver lagring av disse varene når de på en T2 prosedyre som bekrefter varenes tollmessige status som EU-varer, ankom til det landet anmodningen er rettet til, eller når de på en T2 prosedyre som bekrefter varenes fellesskapsstatus, ble videresendt fra dette landet.

4. I enhver anmodning fremsatt i henhold til paragrafene 1 til 3 skal det spesifiseres hvilket tilfelle eller hvilke tilfeller det refereres til.

5. Dersom de kompetente myndigheter i et land anmoder om bistand som de selv på forespørsel ikke ville kunne gi, skal de gjøre oppmerksom på dette i anmodningen. Imøtekommelse av en slik anmodning avgjøres etter skjønn av den kompetente myndighet som har fått anmodningen.
6. Opplysninger som er skaffet til veie i samsvar med paragrafene 1 til 3, skal utelukkende brukes i samsvar med formålene med denne Konvensjon og skal underkastes den samme beskyttelse i et mottakerland som tilsvarende opplysninger i henhold til vedkommende lands nasjonale lovgivning. Slike opplysninger kan bare brukes til andre formål etter skriftlig samtykke fra den kompetente myndighet som meddelte dem og med forbehold av enhver begrensning fastsatt av denne myndighet.

Artikkel 13a

De kompetente myndigheter i de berørte land skal, i henhold til bestemmelsene i Vedlegg IV, yte hverandre bistand ved inndrivelse av fordringer, hvis disse fordringene har oppstått i forbindelse med en T1- eller T2- transport.

FELLESKOMITEEN

Artikkel 14

1. Det etableres med dette en Felleskomite hvor hver avtalepart til denne Konvensjon skal være representert.
2. Felleskomiteens vedtak treffes i gjensidig forståelse.
3. Felleskomiteen skal tre sammen når det anses nødvendig, dog minst en gang i året. Enhver avtalepart kan be om at det blir avholdt et møte.
4. Felleskomiteen skal bestemme sin egen forretningsorden, som bl.a. skal inneholde regler for møteinnkalling samt for valg av formann og hans funksjonstid.
5. Felleskomiteen kan beslutte å opprette underutvalg eller arbeidsgrupper som kan bistå den i å utføre dens oppgaver.

Artikkel 15

1. Det skal være Felleskomiteens ansvar å forvalte denne Konvensjon og å sikre at den gjennomføres etter sitt formål. Derfor skal komiteen informeres regelmessig av avtalepartene om erfaringene med anvendelsen av Konvensjonen, og fremsette forslag og, i de tilfeller som det refereres til under paragraf 3, skal den treffe vedtak.
2. Den skal spesielt anbefale:
  - (a) endringer i denne Konvensjon, andre enn de som det er vist til i punkt 3;

- (b) ethvert annet tiltak som er nødvendig for dens anvendelse.
3. Den skal treffe vedtak om:
- (a) endringer i Vedleggene;
  - (b) andre endringer til denne Konvensjon, som en nødvendig følge av endringer i Vedleggene;
  - (c) nødvendige overgangsordninger ved tiltredelse av nye Medlemsstater i Fellesskapet;
  - (d) tilbud til tredjeland, med hjemmel i artikkel 3 punkt 1c om å tiltre denne Konvensjon etter artikkel 15a.

Vedtaket truffet i henhold til underpunktene a-d, skal iverksettes av avtalepartene i henhold til deres egen lovgivning.

4. Dersom en av avtalepartenes representanter i Felleskomiteen har akseptert et vedtak med forbehold om innfrielse av konstitusjonelle krav, skal vedtaket tre i kraft, dersom ingen dato er fastsatt i vedtaket, på den første dag i den andre måneden etter at det er bekjentgjort at reservasjonen er opphevet.
5. Vedtak i Felleskomiteen, som nevnt i punkt 3e, som inviterer et tredjeland til å tiltre Konvensjonen, skal sendes til Sekretariatet i Rådet for De europeiske Fellesskap som skal formidle dette videre til vedkommende tredjeland sammen med Konvensjonsteksten som gjelder på det tidspunktet.
6. Fra den dato som er nevnt i paragraf 5, kan vedkommende tredjeland bli representert i Felleskomiteen, underkomiteene og arbeidsgruppene ved observatører.

TILTREDELSE AV TREDJELAND

Artikkel 15a

1. Ethvert tredjeland kan bli avtalepart i denne Konvensjon etter invitasjon av depositarene til Konvensjonen, etter vedtak i Felleskomiteen.
2. Et tredjeland som inviteres til å bli avtalepart i denne Konvensjon, skal gjøre dette ved å sende et tiltredelsesdokument til Sekretariatet i Rådet for De europeiske Fellesskap. Nevnte dokument skal følges av en oversettelse av Konvensjonen på tiltredende lands offisielle språk.
3. Tiltredelsen skal gjelde fra den første dag i den andre måneden etter at tiltredelsesdokumentet er sendt.
4. Depositaren skal meddele alle avtaleparter om hvilken dato tiltredelsesdokumentet ble sendt, og hvilken dato tiltredelsen vil gjelde fra.

5. Felleskomiteens rekommandasjoner og vedtak som nevnt i artikkel 15 punkt 2 og 3 fattet i perioden mellom den dato referert til i paragraf 1 og tiltredelsesdatoen, skal også meddeles det inviterte tredjeland, via Sekretariatet i Rådet for De europeiske Fellesskap.

Erklæring om godkjenning av slike handlinger skal tas inn enten i tiltredelsesdokumentet eller i et eget dokument sendt til Sekretariatet i Rådet for De europeiske Fellesskap innen seks måneder etter at meldingen er gitt. Hvis erklæringen ikke er sendt innenfor denne perioden vil tiltredelsen bli ansett som annullert.

FORSKJELLIGE OG AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikkel 16

Hver avtalepart skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne Konvensjon anvendes på en effektiv og overensstemmende måte, i det en tar i betraktning behovet for å redusere mest mulig de formelle vilkår som er pålagt transportører og behovet for å oppnå gjensidig tilfredsstillende løsninger på ethvert problem som måtte oppstå ved gjennomføring av disse bestemmelser.

Artikkel 17

Avtalepartene skal holde hverandre informert om de bestemmelser de tar i bruk for gjennomføringen av denne Konvensjon.

Artikkel 18

Bestemmelsene i denne Konvensjon skal ikke utelukke forbud eller restriksjoner på innførselen, utførselen eller transitteringen av varer iverksatt av avtalepartene eller av medlemsstater i Fellesskapet ut fra hensynet til offentlig moral, offentlig politikk eller offentlig sikkerhet, beskyttelse av menneskenes, dyrenes eller plantenes liv og helse, beskyttelse av nasjonale skatter av kunstnerisk, historisk eller arkeologisk verdi, eller beskyttelse av industriell eller forretningsmessig eiendom.

Artikkel 19

Vedleggene til denne Konvensjonen skal utgjøre en integrert del av denne.

Artikkel 20

1. Denne Konvensjon skal, på den ene side, gjelde for de territorier hvor Traktaten om opprettelse av Det Europeiske Økonomiske Fellesskap gjelder og, på den annen side, på de vilkår som er fastsatt i den Traktaten, og territoriene til landene som omfattes av fellestransittering.
2. Denne Konvensjon skal også gjelde for Fyrstedømmet Liechtenstein så lenge dette Fyrstedømmet forblir knyttet til Det Sveitsiske Forbund gjennom en avtale om en tollunion.

Artikkel 21

Enhver avtalepart kan trekke seg fra denne Konvensjon forutsatt at den gir tolv måneders skriftlig varsel til depositaren, som skal underrette alle de øvrige avtaleparter.

Artikkel 22

1. Denne Konvensjon skal tre i kraft den 1. januar 1988, under forutsetning av at avtalepartene før den 1. november 1987 har deponert sine godkjenningssdokumenter hos Sekretariatet i Rådet for de Europeiske Fellesskap, som skal fungere som depositar.
2. Dersom denne Konvensjon ikke trer i kraft den 1. januar 1988, skal den tre i kraft den første dag i den andre måned etter at det siste godkjenningssdokument er deponert.
3. Depositaren skal kunngjøre datoen for deponering av godkjenningssdokumentet for hver avtalepart og datoen for når Konvensjonen trer i kraft.

Artikkel 23

1. Ved ikrafttredelsen av denne Konvensjon skal Avtalene av 30. november 1972 og 23. november 1972 om anvendelsen av reglene for Fellesskapstransittering inngått mellom henholdsvis Østerrike og Sveits med Fellesskapet, så vel som Avtalen av 12. juli 1977 om utvidet anvendelse av reglene for Fellesskapstransittering inngått av disse landene og Fellesskapet, opphøre å virke.
2. Avtalene nevnt i paragraf 1 skal imidlertid fortsette å gjelde for T1- og T2-operasjoner som er påbegynt før denne Konvensjon trer i kraft.
3. Den Nordiske forpassingsordningen som gjelder mellom Finland, Norge og Sverige skal opphøre fra den dato denne Konvensjon trer i kraft.

Artikkel 24

Denne Konvensjon, som er utarbeidet i ett eksemplar på dansk, nederlandsk, engelsk, finsk, fransk, tysk, gresk, islandsk, italiensk, norsk, portugisisk, spansk og svensk, med samme gyldighet for alle tekstene, skal oppbevares i arkivene til Sekretariatet i Rådet for de Europeiske Fellesskap, som skal sende et bekreftet eksemplar av denne til hver avtalepart.